

Regeling klassenbureaus Schepenwet

Regeling met betrekking tot de erkenning en aanwijzing van rechtspersonen, bevoegd tot het verrichten van onderzoeken als bedoeld in hoofdstuk III van het Schepenbesluit 1965 (Regeling klassenbureaus Schepenwet)

31 januari 2003/
HDJZ/SCH/2002-2744
Hoofddirectie Juridische Zaken

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
Handelende in overeenstemming met de Minister van Verkeer en Vervoer van de Nederlandse Antillen en de Minister van Vervoer en Communicatie van Aruba;
Gelet op het op 1 november 1974 te Londen totstandgekomen Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee (Trb. 1976, 157), op richtlijn nr. 94/57/EG van de Raad van de Europese Unie van 22 november 1994 inzake gemeenschappelijke voorschriften en normen voor de met inspectie en controle van schepen belaste organisaties en voor de desbetreffende werkzaamheden van maritieme instanties (PbEG L 319) en op artikel 6, derde en vierde lid, van de Schepenwet;

Besluit:

Artikel 1

In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. *richtlijn*: richtlijn nr. 94/57/EG van de Raad van de Europese Unie van 22 november 1994 inzake gemeenschappelijke voorschriften en normen voor de met inspectie en controle van schepen belaste organisaties en voor de desbetreffende werkzaamheden van maritieme instanties (PbEG L 319);
- b. *klassenbureau*: rechtspersoon, bevoegd tot het verrichten van onderzoeken als bedoeld in hoofdstuk III van het Schepenbesluit 1965.

Artikel 2

1. Als klassenbureau kunnen worden aangewezen de erkende organisaties, bedoeld in artikel 4 van de richtlijn.

2. Organisaties waaraan ingevolge artikel 4, tweede lid, van de richtlijn beperkte erkenning voor drie jaren is verleend, worden slechts aangewezen, indien die erkenning op verzoek van de Minister van Verkeer en Waterstaat is verleend.
3. Erkenning als bedoeld in artikel 4 van de richtlijn geldt als erkenning als bedoeld in artikel 6, vierde lid, van de Schepenwet.

Artikel 3

Een als klassenbureau aan te wijzen organisatie houdt kantoor in een land van het Koninkrijk en heeft met Nederland, de Nederlandse Antillen en Aruba een overeenkomst als bedoeld in artikel 6 van de richtlijn gesloten. De overeenkomst voldoet aan de in het tweede lid van dat artikel gestelde eisen.

Artikel 4

1. Een aanwijzing als klassenbureau wordt verleend voor onbepaalde tijd of, indien aan de organisatie een beperkte erkenning voor drie jaren als bedoeld in artikel 4, tweede lid, van de richtlijn is verleend, voor de duur van die beperkte erkenning.
2. Een aanwijzing vervalt, indien de in artikel 4 van de richtlijn bedoelde erkenning van de aangewezen organisatie door de Commissie van de Europese Gemeenschappen wordt ingetrokken.

Artikel 5

1. Een aanwijzing als klassenbureau kan met inachtneming van artikel 10 van de richtlijn worden geschorst, indien door een handeling of nalatigheid van de aangewezen organisatie ernstig gevaar voor de veiligheid of het milieu is of kan ontstaan.
2. Een aanwijzing kan voorts worden ingetrokken, indien niet meer wordt voldaan aan artikel 3.

Artikel 6

Een wijziging van de richtlijn gaat voor de toepassing van deze regeling gelden met ingang van de dag waarop aan de betrokken wijzigingsrichtlijn uitvoering moet zijn gegeven.

Artikel 7

De Regeling erkenning en aanwijzing van klassebureaus wordt ingetrokken.

Artikel 8

Deze regeling treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst.

Artikel 9

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling klassenbureaus Schepenwet.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant, in de Curaçaosche Courant en in het Afkondigingsblad van Aruba worden geplaatst.

*De Minister van Verkeer en Waterstaat,
Roelf H. de Boer.*

Toelichting

Algemeen

Met deze op artikel 6, derde en vierde lid, van de Schepenwet gebaseerde regeling wordt uitvoering gegeven aan voorschrift XI/I van het op 1 november 1974 te Londen totstandgekomen Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee (Trb. 1976, 157) en aan richtlijn nr. 94/57/EG van de Raad van de Europese Unie van 22 november 1994 inzake gemeenschappelijke voorschriften en normen voor de met inspectie en controle van schepen belaste organisaties en voor de desbetreffende werkzaamheden van maritieme instanties (PbEG L 319). Voorschrift XI/I en richtlijn nr. 94/57/EG hebben beide betrekking op het machtigen van classificatiebureaus en andere particuliere instellingen (hierna: 'organisaties') om namens de vlaggenstaat onderzoeks- en certificatiewerkzaamheden te verrichten en bevatten onder meer criteria waaraan de te machtigen organisaties moeten voldoen. De richtlijn bevat bovendien voorschriften met betrekking tot de voorafgaande erkenning van te machtigen (in de terminologie van artikel

6, tweede lid, van de Schepenwet: 'aan te wijzen') organisaties.

Bedoelde verplichtingen waren reeds geïmplementeerd door middel van de Regeling erkenning en aanwijzing van klassebureaus, doch die regeling wordt thans ingetrokken en vervangen door de onderhavige regeling. Aanleiding voor de vaststelling van deze nieuwe regeling is de totstandkoming van richtlijn nr. 2001/105/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 19 december 2001, houdende wijziging van richtlijn 94/57/EG (PbEG 2002 L 19). Overwogen is om ter implementatie van de wijzigingsrichtlijn de bestaande Regeling erkenning en aanwijzing van klassebureaus te wijzigen. Dit zou evenwel ingrijpende redactionele gevolgen voor die regeling hebben gehad, terwijl met de vaststelling van een nieuwe regeling niet meer tijd gemoeid was dan met een aanpassing van de bestaande regeling. Bovendien bood de vaststelling van een nieuwe regeling een goede gelegenheid om de wijze van implementatie van richtlijn nr. 94/57/EG verder te stroomlijnen, onder meer door voortaan dynamisch naar die richtlijn te verwijzen.

De belangrijkste inhoudelijke wijziging waarin richtlijn nr. 2001/105/EG voorziet, betreft de communautaire erkenning van te machtigen organisaties. Op grond van richtlijn nr. 94/57/EG mogen de lidstaten van de Europese Unie uitsluitend communautair erkende organisaties machtigen tot het onderzoeken en certificeren van de onder hun vlag varende schepen. Aanvankelijk kwam de bevoegdheid tot het verlenen van die erkenning aan de lidstaten toe, doch de wijzigingsrichtlijn draagt deze bevoegdheid op aan de Europese Commissie, die voortaan bij uitsluiting van de lidstaten bevoegd is tot het verlenen (en intrekken) van communautaire erkenningen. Naar het oordeel van de Europese wetgever leidt een dergelijke 'geharmoniseerde en gecentraliseerde aanpak' tot een doeltreffendere initiële beoordeling van te erkennen organisaties, alsmede tot een doeltreffender permanent toezicht op de reeds erkende organisaties. Als zodanig maakt de wijziging van richtlijn nr. 94/57/EG deel uit van een tweetal pakketten van maatregelen die de Europese Unie heeft uitgevaardigd naar aanleiding van het

vergaan van de olietanker Erika voor de Franse kust in 1999, welke maatregelen onder meer voorzien in een versterking van het toezicht op de naleving van de maritieme veiligheidswetgeving. Overigens zij nog opgemerkt dat het opdragen van de erkenningsbevoegdheid aan de Europese Commissie niet betekent dat reeds door de lidstaten erkende organisaties hun erkenning verliezen. De reeds erkende organisaties behouden onder het nieuwe regime hun communautaire erkenning.

Voorts voorziet richtlijn nr. 2001/105/EG in een aantal kleinere wijzigingen, zoals een uitbreiding van de op de erkende organisaties rustende verplichtingen tot het verstrekken van informatie en een verscherping van de procedures tot schorsing of intrekking van erkenningen. Nieuw is ook de verplichting voor de lidstaten om in de overeenkomsten die zij verplicht zijn te sluiten met de door hen te machtigen organisaties, bepalingen op te nemen met betrekking tot de financiële aansprakelijkheid van die organisaties. Het merendeel van deze wijzigingen behoeft echter geen implementatie. De belangrijkste reden daarvoor betreft het feit dat een groot aantal bepalingen uit de (gewijzigde) richtlijn, die voorheen zagen op de relatie tussen lidstaat en erkende organisaties, thans zien op de relatie tussen Europese Commissie en erkende organisaties. Naar hun aard behoeven deze bepalingen geen implementatie (meer). Voorts behoeft feitelijk ook de nieuwe verplichting met betrekking tot de financiële aansprakelijkheid van gemachtigde organisaties geen implementatie. In de overeenkomsten die met de zeven door de landen van het Koninkrijk gemachtigde classificatiebureaus zijn gesloten, is daarin reeds voorzien.

Tegelijk met deze regeling wordt, bij afzonderlijk besluit, ook het besluit van de Minister van Verkeer en Waterstaat van 9 februari 1998, Strt. 31, waarbij acht classificatiebureaus door het Koninkrijk werden erkend en zeven bureaus werden gemachtigd tot het verrichten van onderzoeken op grond van het Schepenbesluit 1965, vervangen door een nieuw besluit, dat uitsluitend nog betrekking heeft op het machtigen van deze organisaties. De gemachtigde bureaus en de onderzoeken waar-

toe zij gemachtigd zijn, blijven evenwel ongewijzigd.

Tot besluit zij nog opgemerkt dat het Koninkrijk op grond van het EG-Verdrag niet gehouden is om richtlijn nr. 94/57/EG ook ten aanzien van Nederlands-Antilliaanse en Arubaanse schepen te implementeren. De verantwoordelijke ministers van de Nederlandse Antillen en Aruba onderschrijven echter het belang van een kwalitatief strenge selectie van de te erkennen en te machtigen organisaties, zoals in de richtlijn is voorzien. Tevens hechten zij aan een adequaat toezicht op deze organisaties en hebben er daarom voor gekozen om ook ten behoeve van Nederlands-Antilliaanse en Arubaanse schepen aan te sluiten bij de erkennings- en aanwijzingscriteria van de richtlijn, met inbegrip van het vereiste dat een te machtigen organisatie over een communautaire erkenning moet beschikken.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Onderdeel a definieert het begrip 'richtlijn' door middel van een dynamische verwijzing naar richtlijn 94/57/EG. De ingevolge aanwijzing 343 van de Aanwijzingen voor de regelgeving benodigde bepaling met betrekking tot het tijdstip waarop wijzigingen van de richtlijn doorwerken in het Nederlandse recht, is opgenomen in artikel 6.

Onderdeel b definieert het begrip 'klassenbureau', waarmee tevens wordt aangesloten bij de in het Koninkrijk gangbare benaming voor classificatiebureaus. Het begrip 'klassenbureau' wordt in deze regeling minder ruim gedefinieerd dan in de Regeling erkenning en aanwijzing van klassebureaus, waarin de definitie 'rechtspersoon als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Schepenwet' werd gehanteerd. Deze oude definitie was te ruim, omdat artikel 6 van de Schepenwet ook betrekking heeft op de aanwijzing van rechtspersonen met onderzoekstaken waarop richtlijn nr. 94/57/EG niet van toepassing is (zie in dit verband ook artikel 3, derde lid, van de richtlijn). De thans gehanteerde definitie sluit nauwkeuriger bij de richtlijn aan.

Artikel 2

Het eerste lid van dit artikel strekt ter

implementatie van artikel 3, tweede lid, van de richtlijn, waarin is bepaald dat uitsluitend communautair erkende organisaties kunnen worden gemachtigd ('aangewezen') tot het verrichten van onderzoeken. De verwijzing naar de erkende organisaties, bedoeld in artikel 4 van de richtlijn, ziet zowel op voor 22 januari 2002 door de lidstaten verleende erkenningen (zie artikel 4, vijfde lid, van de richtlijn) als op eventuele nadien door de Europese Commissie verleende erkenningen. De procedure voor erkenning door de Commissie is neergelegd in artikel 4, eerste en tweede lid, van de richtlijn. Thans zijn er tien communautair erkende organisaties (zie beschikking nr. 96/587/EG van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 30 september 1996 met betrekking tot de lijst van erkende organisaties waarvan de lidstaten overeenkomstig richtlijn 94/57/EG van de Raad kennis hebben gegeven, PbEG L 257, laatstelijk gewijzigd bij beschikking nr. 2002/221/EG van de Commissie van 14 maart 2002, PbEG L 73).

De richtlijn kent twee soorten communautaire erkenning: erkenning voor onbepaalde tijd en – voor organisaties die (nog) niet in alle opzichten aan de criteria voor erkenning voldoen – beperkte erkenning voor de duur van drie jaar (zie artikel 4, eerste en tweede lid, van de richtlijn). De algemene regel is dat lidstaten niet mogen weigeren om erkende organisaties te machtigen, zij het dat zij het aantal organisaties dat zij machtigen wel mogen beperken overeenkomstig hun behoeften, mits daarvoor duidelijke en objectieve gronden bestaan (zie artikel 5, eerste lid, van de richtlijn). Deze algemene regel geldt echter niet ten aanzien van organisaties waaraan slechts beperkte erkenning is verleend. Ingevolge artikel 4, tweede lid, van de richtlijn heeft een beperkte erkenning alleen gevolgen voor de lidstaten die om die beperkte erkenning hebben verzocht. Met het oog hierop bepaalt het tweede lid van het onderhavige artikel dan ook dat een beperkte erkenning alleen tot aanwijzing kan leiden, indien die erkenning (mede) op verzoek van de Minister van Verkeer en Waterstaat is verleend.

Artikel 6, vierde lid, van de Schepenwet bepaalt dat aan de aanwijzing van natuurlijke personen of

rechtspersonen met een onderzoekstaak een erkenning door de Minister van Verkeer en Waterstaat vooraf dient te gaan. In het licht van de richtlijn is voor een dergelijke nationale erkenning uiteraard geen plaats meer, reden waarom in het derde lid van het onderhavige artikel is bepaald dat communautair erkende organisaties van rechtswege erkenning als bedoeld in artikel 6, vierde lid, van de Schepenwet genieten.

Opgemerkt zij nog dat van de bevoegdheid tot aanwijzing naar behoefte gebruik zal worden gemaakt. Belangrijke factoren daarbij zijn de wens van de reders om van een gelimiteerd aantal erkende organisaties gebruik te maken, de mate waarin de organisaties bijdragen aan de classificatie van onder de vlag van het Koninkrijk varende schepen en – met het oog op een efficiënt en effectief toezicht op het functioneren van de aangewezen organisaties – het beperken van de afstemmings- en overlegverplichtingen voor de Scheepvaartinspectie. Overigens zij er op gewezen dat de behoefte tot aanwijzing per land van het Koninkrijk kan verschillen.

Artikel 3

Artikel 6 van de richtlijn verplicht de lidstaten ertoe om met de door hen gemachtigde organisaties werkafspraken in de vorm van overeenkomsten of gelijkwaardige juridische regelingen vast te stellen. Het tweede lid van genoemd artikel bevat de eisen waaraan dergelijke werkafspraken ten minste dienen te voldoen. Bij de initiële implementatie van richtlijn 94/57/EG is er door de landen van het Koninkrijk voor gekozen om deze werkafspraken in overeenkomsten vast te leggen. Bij deze keuze wordt in het onderhavige artikel aangesloten.

Naast de verplichting om werkafspraken vast te stellen, voorziet de richtlijn in de bevoegdheid om aan het verlenen van een machtiging de voorwaarde te verbinden dat de te machtigen organisatie een plaatselijke vertegenwoordiging heeft op het grondgebied van de machtigende lidstaat (zie artikel 6, derde lid, van de richtlijn). Van deze bevoegdheid is, evenals in de Regeling erkenning en aanwijzing van klassebureaus gebruik gemaakt om als eis te stellen dat een als klassenbureau aan te wijzen orga-

nisatie kantoor houdt in het Koninkrijk.

Artikel 4

Met het eerste lid van dit artikel wordt uitvoering gegeven aan artikel 5, eerste lid, en artikel 3, tweede lid, van de richtlijn. De richtlijn voorziet niet in een bevoegdheid van de lidstaten om organisaties waaraan onbeperkte erkenning is verleend, slechts voor bepaalde tijd te machtigen. In beginsel dienen aanwijzingen dus voor onbepaalde tijd te worden verleend. Dit ligt anders, indien aan een organisatie beperkte erkenning voor drie jaar is verleend. Alsdan dient uiteraard ook de aanwijzing in tijd te worden beperkt, opdat niet in strijd met artikel 3, tweede lid, van de richtlijn gehandeld wordt.

Het tweede lid strekt eveneens ter uitvoering van artikel 3, tweede lid, van de richtlijn. De lidstaten mogen onderzoeken en certificeringswerkzaamheden alleen door erkende organisaties laten uitvoeren. De intrekking van een erkenning dient er dus toe te leiden dat ook de op die erkenning gebaseerde aanwijzing (van rechtswege) wordt beëindigd. De bevoegdheid tot intrekking van communautaire erkenningen is opgedragen aan de Europese Commissie (zie artikel 9 van de richtlijn).

Artikel 5

Op grond van artikel 10 van de richtlijn zijn de lidstaten bevoegd om verleende machtigingen te schorsen, indien door een handeling of nalatigheid van de organisatie ernstig gevaar voor de veiligheid of het milieu bestaat. Een schorsing dient te worden gemeld bij de Europese Commissie, die vervolgens nagaat of de schorsing gerechtvaardigd is. De Commissie kan besluiten om de erkenning te schorsen of in te trekken.

Artikel 8

Richtlijn nr. 2001/105/EG dient uiterlijk op 22 juli 2003 te zijn geïmplementeerd. De erkenningsbevoegdheid is evenwel reeds op de dag van inwerkingtreding van de richtlijn, 22 januari 2002, overgegaan op de Europese Commissie. Om die reden treedt deze regeling zo spoedig mogelijk, te weten op de tweede dag na haar bekendmaking in de Staatscourant, in werking.

Transponeringstabel

**Richtlijn 94/57/EG, zoals laatstelijk
gewijzigd bij richtlijn 2001/105/EG:**

Implementatie:

Artikelen 1 en 2	Doelstelling en definities; behoeven naar hun aard geen implementatie
Artikel 3	Artikelen 6 en 10 van de Schepenwet en artikel 14 van de Wet voorkoming verontreiniging door schepen; artikelen 2 en 4 van de onderhavige regeling
Artikel 4, eerste tot en met vierde lid	Tot de lidstaten en de Europese Commissie gericht; behoeft naar zijn aard geen implementatie
Artikelen 4, vijfde lid, en 5, eerste lid	Onderhavige regeling: artikel 2, eerste lid
Artikel 5, tweede lid (vervallen)	n.v.t.
Artikel 5, derde lid	Artikel 6, derde lid, van de Schepenwet
Artikel 6, eerste tot en met derde lid	Onderhavige regeling: artikel 3, alsmede de in dat artikel bedoelde overeenkomsten
Artikel 6, vierde en vijfde lid	Tot de lidstaten en de Europese Commissie gericht, behoeft naar zijn aard geen implementatie
Artikelen 7 en 8	Comitologie; behoeven naar hun aard geen implementatie
Artikel 9	Tot de Europese Commissie gericht; behoeft naar zijn aard geen implementatie
Artikel 10, eerste en vierde lid	Onderhavige regeling: artikelen 5, eerste lid, en 4, tweede lid
Artikel 10, tweede en derde lid	Tot de Europese Commissie gericht; behoeft naar zijn aard geen implementatie
Artikel 11, eerste en tweede lid	Tot de lidstaten gericht; behoeft naar zijn aard geen implementatie
Artikel 11, derde lid	Tot de Europese Commissie gericht; behoeft naar zijn aard geen implementatie
Artikel 11, vierde lid	Verplichting erkende organisaties jegens comité, bedoeld in artikel 7 van de richtlijn; behoeft naar zijn aard geen implementatie
Artikel 12	Tot de lidstaten gericht; behoeft naar zijn aard geen implementatie
Artikel 13 (vervallen)	n.v.t.
Artikel 14, eerste lid	Artikel 3a van de Schepenwet en de artikelen 6 en 7 van het Schepenbesluit 1965
Artikel 14, tweede lid	Nederland maakt geen gebruik van deze optie
Artikel 15, eerste en tweede lid	Verplichtingen erkende organisaties jegens Europese Commissie; behoeven naar hun aard geen implementatie
Artikel 15, derde tot en met vijfde lid	Overeenkomsten, bedoeld in artikel 3
Artikel 16 en 17	Behoeven naar hun aard geen implementatie
